

Gevangen: dat heb ik me mijn hele jeugd gevoeld. Maar noem mij geen slachtoffer, dan zou ik stichting BePositive niet kunnen draaien of een kind kunnen verzorgen. Nee, ik ben zoveel meer dan mijn verleden.

Als je mijn verhaal wilt leren kennen, moeten we bij mijn hindoestaanse ouders beginnen. Bij mijn strikte vader, die hechtte aan ouderwetse normen en waarden. Bij mijn Surinaamse moeder die, achttien jaar oud, na slechts een paar dates met hem trouwde en in Nederland plots aan de vrijheid proefde. Al snel was zij zwanger van mij. Ik kan me geen harmonieus moment tussen hen herinneren, ook niet na hun scheiding van tafel en bed. Iedereen wist dat ik geslagen werd door mijn moeder, maar niemand deed iets. Op mijn donkere huid verschijnen geen blauwe plekken, zelfs niet na stokslagen. Mijn ouders putten gewoonweg wanhopig uit de bron van waaruit zij zelf opgevoed waren.

Als kind stond ik onder hoogspanning en dit kwam niet alleen door de situatie thuis, maar ook doordat ik me anders voelde dan leeftijdsgenoten qua huidskleur, culturele achtergrond en grote verlegenheid.

Op de middelbare begon ik met roken en mezelf snijden, zodat het gebonk in mijn lichaam voor een moment zou stoppen. In de derde werd ik rebels. Het ene moment verloor ik mezelf in mijn woede, het volgende gaf ik mijn eten en kleding weg aan mensen die het harder nodig hadden. Reclassering, jeugdzorg en gedwongen opnames werden onderdeel van mijn leven. Ik wilde dood, maar wist dat ik dit mijn ouders niet kon aandoen.

Mijn ouders putten gewoonweg wanhopig uit de bron van waaruit zij zelf opgevoed waren.

Met mijn loverboy was ik al sinds mijn twaalfde bevriend. Er was veel herkenning tussen ons door een vergelijkbare thussituatie. Pas op mijn veertiende kregen we een relatie. Op een avond wist hij mij zo te manipuleren dat ik toch alcohol en een jointje nam. Ik ging knock out. De volgende dag werd ik naakt wakker in een geblindeerde kamer met naast me een onbekende man. Ik had blijkbaar m'n eerste klant gehad.

Verschillende keren probeerde ik te ontsnappen, maar zijn netwerk bleek te fijnmazig te zijn. Wie kon ik bovendien nog vertrouwen? Ik had veel uniformen als klant voorbij zien komen. Mijn loverboy nam zijn bedreigingen daarnaast serieus, vaak werd ik door hem geestelijk en lichamelijk mishandeld.

Na anderhalf jaar wist ik te ontkomen. Ik werd in de crisisopvang geplaatst, mede omdat ze bang waren voor eerwraak door mijn vader. Maar ook hier bleek ik niet veilig te zijn voor mijn loverboy. Gek genoeg voelde de crisisopvang onveiliger voor me dan zijn lange arm: die kende ik tenminste. Het was een tijd van overleven, van de automatische piloot.

Zij gaf mij liefde

Omdat mijn voogd wilde dat ik me meer zou uiten naar mijn hulpverleners, bood hij mij een gastlestraining aan bij Zorgbelang Gelderland. Ging ik niet praten met Jeugdzorg, dan zou hij me gesloten laten plaatsen. Zo kwam ik op het idee om gastlessen te geven over loverboys en zo kwam het dat ik op mijn zeventiende projectleider Hellen ontmoette. Zij hielp mij bij de voorbereiding. Voor het eerst in mijn leven vroeg iemand: 'Heb je wel iets gegeten vandaag?' Van haar leerde ik dat mijn boosheid een uiting is van een heleboel emoties, zoals angst bijvoorbeeld. Zij gaf mij liefde. Over alles kon ik met haar praten. Zij voelt als een tweede moeder.

Deze lessen luiden het begin in van mijn Stichting 'BePositive'. In eerste instantie om mezelf veilig te stellen. Als met mij iets zou gebeuren, zou het spoor naar mijn loverboy leiden. Maar ook wilde ik het respect van de maatschappij terugkrijgen, andere slachtoffers van loverboys en mishandeling helpen en jeugdzorg veranderen.

Een zo'n gastles gaf ik in de klas van Hanno, de tweede engel in mijn leven. Door gesprekken met hem ben ik mezelf gaan ontwikkelen en scholen. Ik kreeg bovendien de moed om uit de slechte relatie te stappen waar ik op dat moment in zat, weer een van mishandeling en verkrachting. Er kwam een kracht in mij vrij die schreeuwde: **nu is het genoeg. Niemand gaat mij ooit nog zo behandelen!** Hanno was er ook toen die lieve jongen voorbijkwam, die mij voor het eerst in mijn leven mee uit eten nam. Toen mijn leven door al deze goedheid pas echt op z'n kop werd gezet, omdat ik voelde hoe getekend ik was: ik wantrouwde zijn goede bedoelingen en bleek nu zelf niet goed te zijn voor de ander. Ook was Hanno er toen ik dieper wegzakte in een depressie. 24 was ik. Ik heb mezelf geholpen door letterlijk en figuurlijk de gordijnen weer open te doen.

De loverboy is niet het probleem

Toen ik Hellen vorig jaar vertelde dat ik in verwachting was van mijn dochtertje, riep ze uit: 'Ik word oma!' Geweldig. Zij heeft zoveel vertrouwen in mij, ook in mijn moederschap.

Ik heb mezelf geholpen door letterlijk en figuurlijk de gordijnen weer open te doen.

Zelf heb ik er nooit aan getwijfeld of ik een goede moeder zou zijn. Ik weet wat ik anders zal doen dan mijn ouders, die nu wel heel lieve grootouders zijn voor mijn dochtertje. Zij is mijn krachtbron. Ik streef er elke dag naar om de beste versie van mezelf te zijn, zodat ik voor haar de beste moeder kan zijn. Maar ook zodat ik een bijdrage kan leveren aan een veilige maatschappij en ervoor kan zorgen zij en andere kinderen goede hulp kunnen krijgen mocht dit nodig zijn.

Elk kind verdient liefde, of dit nu van een ouder, voogd of groepsleider is. Als het overstuurt uit school komt, geef het dan een knuffel. De juiste, unieke bejegening is zo belangrijk. Zie hen en weet: de loverboy is niet het probleem, het is een uiting van het probleem. Terugkijkend was ik heel kwetsbaar en niet sterk genoeg om mijn grenzen te beschermen, omdat ik mezelf niets waard vond en niet wist wat een gezonde relatie inhield. Het zit in mijn aard om iedereen te willen helpen ten koste van mijzelf. Dit is wat ik de afgelopen jaren heb geleerd over mezelf. Mijn boodschap is daarom: heb aandacht voor dat wat erachter het probleem schuilgaat, zodat deze meiden krachtiger worden. Je bent namelijk zo veel meer dan slachtoffer. Je kunt je levenslessen omzetten in positiviteit!"

Mohini biedt met BePositive workshops, lezingen, trainingen, coaching en consultancy aan hulpverleners en jongeren. Meer lezen: <https://www.becreativenow.nl/over>

30 verhalen over wat helpt

Je las nummer 25 van de 30 verhalen in het kader van 'een jaar lang, de Week tegen Kindermishandeling'.

De 30 verhalen worden gepubliceerd op <https://www.weektegenkindermishandeling.nl/30-verhalen/>

Week tegen
Kindermishandeling